

[Jes Lunde]

ringer, hvis opgavemængden falder på visse områder. Der er nemlig nok af nye projekter at tage fat på.

Det sociale sikkerhedsnet lader stadig meget tilbage at ønske, ikke blot økonomisk i lyset af de borgerlige regeringsår, men også i form af et opsøgende, forebyggende og revaliderende arbejde. Uddannelsessystemet trænger mange steder til flere ressourcer, og der skal indføres betalt frihed til uddannelse. Miljøopgaverne i det offentlige presser sig også på med nye udgiftskrav. Der mangler plejehjem til de mange ældre, der ligger og venter på sygehusene, og børnepasningsmuligheder til de mange forældre, der efter endt barselorlov står i fare for at miste deres job.

Jo, der er sandelig ingen grund til at hvile på laurbærrene, når blot Fremskridtspartiets angreb er tilbagevist. Vi skal videre.

Hvis vi skal løse alle disse opgaver uden en eksplosiv vækst i skattetrykket, kræver det en stram styring af de offentlige udgifter. Men derudover er det efter SF's opfattelse nødvendigt at tillade en vis realvækst i udgifterne i størrelsesordenen 2 pct. årligt i de kommende år, hvis det skal blive muligt for os at løse de skitserede opgaver.

For ikke at give Fremskridtspartiet for meget vind i sejlene, men også af andre grunde, må den opgave efter vores opfattelse løses uden stigninger i indkomstskattetrykket. Vi er derfor i SF meget optaget af at overveje nye finansieringskilder.

Vi er, som vi også har demonstreret ved vores ændringsforslag til finansloven, villige til at lægge en del af beskatningen over på miljø-, energi- og ressourceafgifter. Her kan vi ved beskatningen mindske forbruget af begrænsede ressourcer, forurenende stoffer m.v. og opnå en tredobbelt effekt: bedre miljø, bedre betalingsbalance og bedre statsfinansier afpasset med sociale kompensationer i et rimeligt omfang.

Vi mener også, der er mange muligheder for at skærpe beskatningen af vore virksomheder. Vi har nogle meget lempelige afskrivningsregler her i Danmark, og vi mener, der er mange muligheder for at stramme til dér. Jeg vil også gerne pege på beskatning af kursgevinster på aktier, der jo er skattefrie i øjeblikket, blot man har haft sine aktier i tre år. Det var blot et par eksempler på, hvor vi efter SF's opfattelse også kan gå efter flere skatteindtægter.

Endelig vil vi fra SF's side gerne fremhæve mulighederne for at indføre en direkte forbrugsskat på et særligt stort forbrug. Ideen er at beskatte forbruget opgjort som indkomsten fratrukket et vist basalt forbrug og opsparing. På den måde bliver det muligt at beskatte forbruget progressivt, så et almindeligt, basalt forbrug friholdes – i modsætning til momsen, der jo sætter ind fra den første kroners forbrug – og derudover bliver det muligt at beskatte kapitalgevinster, når de omsættes i forbrug, mens det nuværende skattesystem netop er kendetegnet ved at være alt for lempeligt på dette område.

Vi er selvfølgelig på det rene med, at der er ganske mange tekniske problemer at løse, men vi vil gerne benytte denne debat som en lejlighed til at rette en kraftig opfordring til ministeren om at sætte fart på et forberedende arbejde på dette område. For at sikre, at vi kommer videre, vil jeg helt konkret foreslå skatteministeren en redegørelsesdebat om emnet til efteråret.

Der er allerede stillet et par dagsordensforslag i denne debat, og jeg skal sige om Fremskridtspartiets dagsordensforslag, at det stemmer vi selvfølgelig nej til. Vi må klart afvise de tanker, der ligger i det.

Hvad angår Socialdemokratiets dagsordensforslag, synes jeg, at det i sine intentioner ligger i ganske pæn forlængelse af det, jeg har sagt i min tale. Vi er enige i at fastslå, at der ikke kan blive tale om generelle skattelettelser; det er økonomisk uansvarligt. Vi er selvfølgelig enige i, at forsvarsudgifterne ikke skal stige; vi mener oven i købet, de skal falde. Og vi er selvfølgelig enige i afvisningen af de sociale nedskæringer, som Socialdemokratiet også har med i sit dagsordensforslag.

Der er en enkelt sætning, som måske kræver lidt fortolkning. Det er den med, at det personlige skattetryk skal holdes i ro. Jeg opfatter det som en forholdsvis rund formulering, som ikke udelukker, at der bliver en vis bevægelse i det kommunale skattetryk, uden at det automatisk behøver at betyde en sænkning af statsskattetrykket. Men jeg opfatter det mere som en hensigtserklæring om, at vi skal tilstræbe, at eventuelle nye nødvendige finansieringskilder udformes på en sådan måde, at det ikke belaster personskatterne, og dér kan det så blive aktuelt med en virksomhedsskat, med omsætningsafgift på handel med værdipapirer osv.